

ЧУПРИНА Павло Іванович

Випускник
зоотехнічного факультету (1966)

Завідувач відділу тваринництва
Одеського обласного племінного підприємства
(2004–2005)

Головний зоотехнік Ширяївського районного управління сільського господарства (1965–1973).

Головний зоотехнік, директор Солонянської районної пташиної фабрики Дніпропетровської області (1976–1981).

Головний зоотехнік Солонянського міжрайонного племінного об'єднання Дніпропетровської області (1981–1989)

Народився 2 березня 1933 р. в с. Миколаївка Ширяївського району Одеської області. В сім'ї, окрім Павла, було ще двоє діточок: сестричка Галинка та братик Федько. Дитячі роки проходили щасливо, але війна змінила життя малого Павлуся. Батько, Іван Іванович, одразу пішов на війну — кавалеристом. Був тяжко поранений під час оборони Одеси, але залишився живий. Його життя врятувала бойовий товариш — кобила Маруся, прикривши собою. З війни батько повернувся інвалідом. Усе своє життя, як до війни, так і після, Іван Іванович трудився в сільському господарстві: бригадиром, конярем. Мати, Людмила Пилипівна, працювала лановою в колгоспі. У роки війни, під час окупації рідного села, завдяки знанню німецької мови допомагала партизанам, рятувала полонених солдат, яких вели румунські окупанти на розстріл. Після війни теж жилося дуже важко, але це тільки загартувало хлопця.

Переживши дитиною війну, голодні післявоєнні роки, Павло мріяв про велику і дружну родину, власний затишний дім, великий фруктовий сад і обов'язково стати професіоналом своєї справи. Ідучи стопами батьків, П. І. Чуприна, після закінчення семи класів школи, у 1950 р. вступив до Ісаївського зооветеринарного технікуму Міністерства сільського господарства УРСР.

Трудову діяльність розпочав у 1954 р. Перше місце роботи — завідувач ветеринарного пункту 3-ї ділянки м. Ананьїв Одеської області. Протягом 1954–1957 рр. служив у Прибалтійському військовому окрузі на посаді санітарного інструктора, йому було присвоєно звання сержанта.

*Гвардії сержант
військово-повітряних сил,
санітарний інструктор
медичної служби в/ч 01896
Прибалтійського
військового округу*

Повернувшись із армії, П. І. Чуприна вирішив оселитися в с. Жеребково Ананьївського району Одеської області. Саме тут він реалізував свою першу дитячу мрію: власноруч спроектував і побудував великий двоповерховий будинок загальною площею 155 м². На той час це було щось неймовірне і грандіозне.

Вищу освіту здобував упродовж 1960–1966 рр. на зоотехнічному факультеті Одеського сільськогосподарського інституту. Працюючи на Жеребковській дослідницькій станції, обіймав посади: зоотехніка, ветеринарного лікаря, головного зоотехніка. З 1965 до 1973 р. був головним зоотехніком Ширяївського районного управління сільського господарства. У цей період на базі колгоспу «Україна» Ширяївського району Одеської області спеціально створеною групою науковців та фахівців, у складі якої був і П. І. Чуприна, було успішно схрещено корову червоної степової породи з биком-запліднювачем англєрської породи. Удосконалення великої рогатої худоби, зокрема корів червоної степової породи, було спрямовано насамперед на підвищення жирності молока, покращення тілобудови та форми вим'я. За ефективну роботу Павла Івановича нагороджено медалями «За трудову доблесть» та «За доблесну працю». З 1973 до 1974 р. обіймав посаду головного зоотехніка Отрадівської пташиної фабрики.

У 1974–1976 рр. був головним зоотехніком Жеребковської дослідницької станції.

У 1974 р. в щасливого подружжя Павла Івановича та Марії Василівни Чупринів народилася старша донька — Олена, а в 1976 р. родина переїхала до с. Солоне Дніпропетровської області. Там П. І. Чуприна працював головним зоотехніком, директором однієї з найбільших пташиних фабрик країни — Солонянської районної пташиної фабрики. У 1977 р. народилася друга донька — Інна.

Дружина Павла Івановича, Марія Василівна, також є випускницею Одеського сільськогосподарського інституту. Жінка завжди підтримувала коханого чоловіка — і вдома, і на роботі, увесь час допомагала працювати в сільському господарстві.

Для комфортного розміщення сім'ї П. І. Чуприна вдруге в житті самостійно спроектував і побудував ще один просторий, затишний будинок площею понад 200 м², посадив великий фруктовий сад. Усі дерева він особисто доглядав, селекціонував сорти і збирав багатий врожай. Дитячі мрії Павла Івановича здійснювалися. Обидві доньки навчалися на «відмінно» і тішили своїми успіхами батьків.

Надалі трудовий шлях П. І. Чуприна пов'язаний із селекцією великої рогатої худоби. Він працював над дослідженнями на Солонянському міжрайонному племінному об'єднанні, у Дніпропетровському науково-виробничому об'єднанні «Еліта» та Одеському обласному племінному підприємстві.

Павло Іванович завжди розумів, що передовий досвід фахівців усього світу в галузі сільського господарства має велике значення, і тому завжди, перебуваючи в закордонних відрядженнях, привозив успішні зразки і впроваджував у своїй роботі. Зокрема, після відрядження до Угорщини в 70-х рр. ХХ ст., для Солонянської районної пташиної фабрики було прийняте рішення закупити в Угорщині маточне стадо для інкубації та вирощення курей породи бройлер. Цей досвід був вельми успішний та якісно запроваджений.

У 80–90 рр. ХХ ст. Павло Іванович разом із дружиною, Марією Василівною, працював у Дніпропетровському науково-виробничому об'єднанні «Еліта» над удосконаленням м'ясної породи сірі аквітани. Сіра аквітанська порода за рівнем м'ясної продуктивності належить до кращих представників роду. Вони вирізняються хорошим здоров'ям, довголіттям, витривалістю до найсуворіших кліматичних умов, добрим і спокійним характером, невибагливі в раціоні харчування. Після успішної роботи в Дніпропетровській області, згідно з наказом міністра сільського господарства і продовольства України Ю. М. Карасика, подружжя направили на роботу до Одеського обласного племінного підприємства.

У 1993 р. вийшов на заслужений відпочинок, проте лише на папері. У 2000-х рр. працював завідувачем відділу тваринництва на Одеському обласному племінному підприємстві. Активно продовжує допомагати сільгоспвиробникам Одеської області в контексті збільшення

Студент I курсу
П. І. Чуприна

та покращення показників надоїв у корів, створення вітчизняного «банку сперми» та перспективи замороженої сперми биків для покращення генетики в тваринництві. Постійно публікує статті щодо розвитку тваринництва та сільського господарства в Україні. І вже втретє Павло Іванович, піклуючись про свою родину, зводить будинок, загальною площею 100 м². У вільний час їздить у справах на велосипеді, із задоволенням пораяється в городі, дбає про свій фруктовий сад, опікується внуками і дає мудрі поради своїм дітям.

Сьогодні за консультаціями і практичною допомогою до Павла Івановича, як досвідченого ветеринара та зоотехніка, звертаються директори сільгоспідприємств Одеської області задля планування та ефективного ведення господарства в галузі тваринництва.

На всі державні свята і визначні дати до П. І. Чуприна з поздоровленнями та подарунками приходять депутати Авангардівської селищної ради, щоб висловити подяку за його значний внесок у розвиток сільського господарства, зокрема тваринництва в Одеській області.

Ветеран праці, ветеран Другої світової війни. Був сільським кореспондентом Ширяївської районної газети «Промінь», Солонянської районної газети «Вперед». Має безліч почесних грамот і подяк за плідну працю та трудові досягнення. Нагороджений ювілейною медаллю «50 років Перемоги у Великій Вітчизняній Війні 1941–1945 рр.» та пам'ятним знаком «50 років визволення України». За мужність, самовідданість, вагомий особистий внесок у справу героїко-патріотичного виховання молоді, розвитку ветеранського руху Одещини та з нагоди відзначення Дня пам'яті та примирення і 73-ї річниці перемоги над нацизмом у Другій світовій війні П. І. Чуприну нагороджено Почесною відзнакою Одеської обласної ради.

Основним захопленням Павла Івановича ще з дитинства є велоспорт, завжди брав участь у змаганнях. Дуже любить читати, особливо філософів античності та історичні книжки.

Життєве кредо: «Живи мудро, дружи чесно, твори впевнено, працюй на совість».

Улюблена фотографія Павла Івановича, на якій зображено десантний літак, де проводили навчання під час армійської служби

Робочий процес на Солонянській пташиній фабриці, Дніпропетровська область